

מהרגע שהם נפתחו, הם כבר לא רצו לשחק

סיפורי החיים (שנערכו כאן בקיצורים המתבקשים) נכתבו במסגרת פרויקט כתיבה יוצרת שנערך בבית הספר לחינוך מיוחד "מרום", שבכפר הסידים. יוזמת הפרויקט היא לאה פיום, מחנכת אחת הכיתות בבית הספר, שרוב תלמידיו סובלים מקשיים נפשיים ומליקויי למידה, ומתגוררים בהוסטלים. בית הספר הוא קרש ההצלה האחרון שלהם לפני המוסדות הסגורים.

"בקיץ שעבר לאה הציעה שבשבוע הספר של השנה, התלמידים שלנו יעמדו וימכרו את הספר שיכתבו עד אז. אמרתי לה 'חכי רגע, על מה את מדברת'", משחזרת מנהלת בית הספר ורדה כרמלי. פרויקט "התבוננות" יצא לדרך על פי מודל של פרופ' שונית רייטר מהחוג לחינוך באוניברסיטת חיפה. אפרת ביגמן, משוררת, סופרת וביבליותרפיסטית, הנחתה במהלך השנה את פיום ואת רחלה יוגב, מחנכת נוספת. ביגמן אף השתתפה בחלק מהשיעורים, ולאחר שהצטברו מספיק חומרי גלם אצל כל תלמיד, החלה בהפיכת הטקסטים לסיפורי חיים מרגשים, שמשאירים את הקורא עם תחושה של אגרוף בבטן. כל סיפור התמקד בטראומה מתקופת הילדות, שחזרה על עצמה שוב ושוב בטקסטים הגולמיים.

ו', 17, אושפז בבית חולים פסיכיאטרי

משפחתו של ו' האשימה אותו במותה של אחותו בת התשעה חודשים, כשהיה בן 12. מה קרה שם באמת, אין איש יודע. בעיניה אתו, משלים ו' את הרגעים החסרים בסיפור: "אחרי שאחותי נרדמה, פתאום ראיתי שהיא לא נושמת. עשיתי לה החייאה כמו שרואים בסרטים, וזה לא הצליח. כמה שלא צעקתי מהחלון 'תעורר לי', אף אחד לא בא. לא יכולתי להתקשר כי ניתקו לנו את הבוק. ידעתי שאני חייב לצאת איתה מהדירה, אז זרקתי את העגלה מהקומה השנייה וירדתי למטה, כשאני מחזיק בסורגים ובצינורות שעל הקיר ואחותי עללי בתוך המנשא. לקראת הסוף קפצתי, אבל נפלתי על הגג, ככה שהיא לא נפגעה. סידרתי אותה בעגלה ודחתי איתה בכל הכוח למרכז המחסוי. משמה התקשרתי לסבתא שלי בגוביאי, ואמא שלי הייתה שם.

"בהתחלה אמא חשבה שאני מתבדת, ואחרי זה היא באה בריצה עם דוד שלי ולקחה את אחותי לטיפול נמרץ, למחרת הודיעו לי שהיא נפטרה. אמור שאולי זה מוות בעריסה, אבל אמא לא הסכימה לעשות נתיחה. זה היה קשה מדי בשבילה. אחרי הלוויה, שרפו לנו את הדירה. האש התחילה מהעגלה של התינוקת. עד עכשיו אני לא מבין מי יכול לעשות את זה. גם כזה האשמי אותי, לירות שבאונו הזמן הייתי עם חברים. אז ברחתי מהבית, עד שדוד שלי תפס אותי וקשר אותי".

אף הרושט לגבי המוות של אחותך? "התחלתי להאמין שאני אשם ונכנסתי לבית חולים פסיכיאטרי. זה לא בסדר להשאיר אותי לבד עם תינוקת ודלת סגורה בגיל כזה. מאז אה מה זה מרוגז כשפוגעים בשם של אחותי. פעם החבר הכי טוב שלי אמר לי במסיבה 'אינעל אחותך', כמעט הרגתי אותו במכות. לפעמים אני עדיין כועס על מי שמלכלך עליי או עליה, ואני מחזיק חוק את הכיסא שאני יושב עליו, ולא נותן לאנרגפים לזוז ולפגוע במישהו. "לא משנה על מה היינו צריכים לכתוב בשיעור, הייתי כותב על אחותי. זה המשא הכי כבד שיש לי על הכתפיים ורק על זה אני חושב כל הזמן. תמיד כשאני סוגר את העיניים אני רואה את הפנים שלה".

לא סיפור ילדים

פרשת תולדות

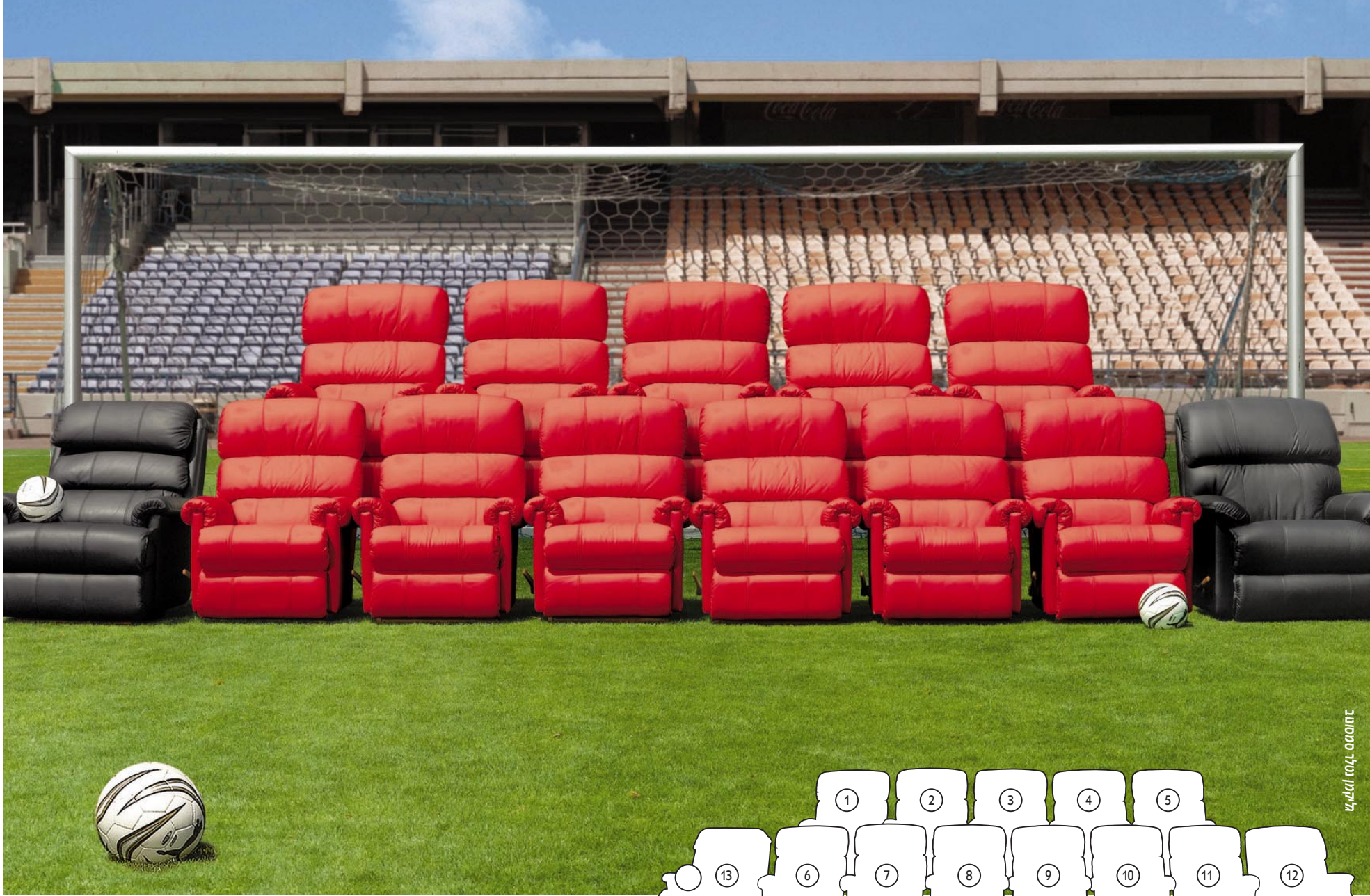
הסיפור של א', חבר בנזיפת רחוב, שהשתתף באונס קבוצתי

"אומרים שעשיו היה רשע, אבל אני דווקא מחבב אותו. כשיצחק שולח אותו לצוד כדי לקבל ברכה, כמו שכתוב בפרשת 'תולדות' שאני לומד לבר מצווה, אני תמיד מפחד שיעקב יסדר אותו וזה לא ייגמר טוב. אני מפסיק את הקריאה, כמו בכל פעם, בנקודה הזאת ויורד עם הרשימה למכולת. אני עובר ליד המועדון שבקצה הרחוב. מתכוופ מאחורי השיחים, שרק לא יראה אותי. אני רואה אותו ליד אחר השולחנות, מניח את הקלפים בחיור מנצח. אני יודע בתוכי שעוד רגע יניח זה שמולו את הקלפים – ואז החיור של אבא שלי יימחק בשנייה, אבל אני מוריד את המבט לרצפה כדי לא לראות. איש אחר שעובר אומר לי "ילד מה קורה איתך? אתה חוסם את המעבר". אני רץ למדרכה ממול ומתפלל שהוא לא ראה אותי מציץ.

אחרי הירקן אני הולך לפנייה ההיא. עוצם את העיניים ונוכר באחותי הגדולה. היא מחייכת את החיור המתוק שלה, חוצה את הכביש ומביטה לעברי. גם אני לא שם לב באותה השנייה איך מגיע מהסיבוב טרניז לבן. בום. אני מנסה לנתק את המבט ממרכז הכביש, שבו היא שוכבת יפה כמו מלאך, אבל ללא רוח חיים. אני מנסה לא לשמוע את הצעקות של נהג הטרניז ולא להקשיב למילים שלו ולזה שהוא לא ראה אותה בכלל. אני ראתי ואני מתגעגע.

רצתי אל החלון הגדול של המרפסת. למטה ראיתי את אמא נכנסת לתוך הדלתות האחוריות של האמבולנס עם אחותי בזריים שלה. שני האנשים האחרים סגרו אחריה אתריקה את הדלת, והאמבולנס התחיל לנסוע במהירות. חיכיתי לראות אם הם יפילו את הסירנה, הם קודם הפעילו את האור האדום המהבהב, ודקה אחר כך גם שמעתי מרחוק את הסירנה".

לראות את המונדיאל כמו מלך!

11-4: ריאלטו - כרסאות עור/ בד בהתאמה אישית ובמבחר גוונים, **12: קרדינל** - כרסת עור/בד להשיג כבודדת או כחלק מסלון קרדינל, **13: אוונגר' שיזי** - כרסת עור עם תמיכה אורטופדית מושלמת.

מבצע מונדיאל ללא מע"מ!

כרסאות מסאד' שיאצו ללא מע"מ!	כרסאות טלויזיה ללא מע"מ!
--	--

קונים באמריקן קומפורט כרסאות טלויזיה/מסאד' ללא מע"מ!

תל אביב דיוניק פוטנר, 74 קונ' לגור 6' שער, 03-5256608	רמת גן רח' לח"מ 28' (מול קנין אילון אחרי פס' הרחבת), 03-5782824	פתח תקוה דרך צחק ריבין 17 פוארד סנטר כי' 03-9215270	ניר צבי את 08-9274900/1 פתוח במצו"ש	צ. בילו ביל דייזין שד' חס' והשי 08-9491459	נתיבי בג פולג גביר' שיאל א' 09-9589465	הרצליה פיתוח שמק' 2 פנת שידות אבאיאם, 09-9589465	ראשן'צ' רח' לשנסקי 9 פוארד סנטר 03-9517811	תניה בג פולג גביר' שיאל א' 09-9589465	חיפה חוצות המפרץ, צומת וולקן, 04-8420720	חיפה מרכז הקונגרסים קדוש יאיר 2 04-8500786	שמרת קניב שמרת 04-991213/5 פתוח בשבת	אשדוד מחס' סג (טס) 171בסניק 41 סטור' שפניל סטור, 08-6262034	באר שבע פוארד סנטר 8-7 צומת וולקן, 04-8500786	ירושלים רח' פיר קניג 20, בית עדי פנ' תרפית, 02-6781264	חדש! מודיעין ישפה סטור, 08-9719806/7 פתוח במצו"ש
---	---	---	---	--	--	--	--	---	--	--	--	---	---	--	--

* בכפוף לתקנו. 4% הנחת מזומן 13% ריבית אפקטיבית. אין כפל מבצעים. ט.לח.